

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnishvo „Slov. Naroda“.

O položaj v Srbiji

objavil je znamenit članek v Novem Sadu izhajajoči „Branik“, kateri list prinaša jako zanesljiva izvestja iz Srbije, ki se dosedaj še nikdar neso preklicavale. Omenjeni članek slove:

„Ko je bil kralj Milan prisiljen ozreti se po noveji vladi, bil je gotovo Ristić zadnji, na katerega je hotel apelovati. Bilo pa ni nobenega drugega, ki bi bil mogel prevzeti Herkulovo delo, ozdravljenje srbskih financ, ter bi se od njega moglo pričakovati, da bode imel kaj uspeha. Kazalo ni drugega, kakor gospodu Ristiću dati pristop k dvoru ter mu potem izročiti sestavo nove vlade. Gospod Ristić ni imel pristopa k dvoru, od kar se mu je z oficijalno noto v vladnem organu dal ukor zaradi „indiskretnosti“, katero je bil zakrivil, ker je o svojem času izročil javnosti spomenico, katero je bil izdelal on skupno s Piročancem in Novakovićem ter predložil kralju.

Priložnost, vsprejeti Ristića zopet pri dvoru in ga s tem rehabilitovati, ponudila se je kmalu.

Ta priložnost bila je službeni jubilej ruskega ministrskega rezidenta Persijanija, h kateri slavnosti bil je vabljen tudi Ristić, ker je za časa uradnega delovanja Persijanija v Belemgradu bil v odličnih državnih službah.

Pri tej slavnosti sta se čez dolgo zopet sešla kralj in Ristić in to je bil začetek Ristićevega ministratva. To je bilo dne 19. maja (po pravoslavnem koledarji) in dne 28. maja je že kralj poklical Ristića k sebi in mu naročil sestavo ministratva iz samih liberalcev; kralj je hotel, da bi noben radikalec ne bil poklican v novo ministratvo.

Ristić mu je odgovoril, da ničesar ne more obetati, dokler natančneje ne izve, kake so finance dežele. Kralj je bil takoj pripravljen osobno mu razložiti stanje financ in njegov podrobni eksposé bil je pač najavtentnejši in najboljši, katerega bi kdo dati mogel. Kralj je o vsaki malenkosti finančnega resorta dobro poučen, kar se je o njegovih naprednjaških svetovalcih ni moglo trditi, kajti ti gospodje pri nekeji priložnosti neso mogli točno povedati, koliko ima Srbija državnega dolga — ali so pa hoteli svet varati in mu prikriti resnico. Naj bode kakor koli, njih izpovedbe so se razlikovale za malenkost kacij 20 do 30 milijonov dinarjev.

Možno nam je ta kraljevi eksposé v sledečem izročiti javnosti: Ves sroski državni dolg znaša 290 milijonov dinarjev. Nikdo ni hotel tega verjeti, toda temu je res tako. Ves letni budget znaša 35 milijonov, toliko znaša maksimum državnih dohodkov, ki so sedaj mogoči v Srbiji. Od teh 35 milijonov treba slednje leto 19 milijonov za plačilo obrestij in anuitet od raznih državnih dolgov. V tem oziru „presega“ Srbija najbrž vse države, celo Ogersko, katera porabi od 350 milijonov goldinarjev letnih dohodkov 130 milijonov za obresti in poplačilo državnih dolgov. Razmerje obrestij od državnih dolgov k skupnim državnim dohodkom je torej na Ogerskem 13:35, v Srbiji pa 19:35. Tako daleč so pripravili Srbijo v poslednjih desetih ali dvanajstih letih.

Ta podoba se pa mora pojasniti, oziroma dopolniti z nekaterimi karakterističnimi podatki. Še pred poslednjo srbsko-turško vojno, 1874. l., znašal je ves srbski letni budget 14 milijonov dinarjev, tedaj država za vse potrebe ni toliko izdala, kakor

sedaj za obresti in anuitete državnih dolgov. Dokler je Srbija Turčiji plačevala danj, bila je srečnejša, nego je sedaj, ko je samostojno kraljestvo, kajti tedaj ni imela državnih dolgov in je mogla svoje potrebščine sama pokrivati, kar sedaj ne more vzlic velicemu budgetu in ogromnim davkom. Treba vedeti, da sedaj samo vojni budget znaša 16 milijonov dinarjev — in če še temu prištejemo vsoto, 19 milijonov, ki je potrebna za obresti in anuitete državnega dolga, dobimo ravno 35 milijonov, ravno toliko, kolikor znašajo državni dohodki. Za druge potrebščine ne ostane nobena para, vse so nepokrite in ravno to je — primankljaj. To je tudi pravi in jedini uzrok premembe vlade v Srbiji. Vse, kar so družega o tem pisali Dunajski in Peštanski listi, je izmišljeno.

Ko je Ristić spoznal pravi položaj, lotil se je sestave ministratva iz obeh opozicijskih strank, kajti ni se mu zdelo umestno prezirati radikalcev, s katerimi je lani sklenil alijanco. Kralj se je tudi dal pregovoriti, kajti spoznal je, da ima Ristić prav, in sestavilo se je koalicijsko ministratvo.

Izpregovoriti moramo še nekoliko o reformah, katere si prizadeva uvesti Ristić in je že pripravljaj. Po svojem teoretičnem prepričanju je Ristić privrženec konservativnih načel državne uprave, vendar je za demokracijo, da se „Srbija“ v svojem bitstvu demokratična država, brez liberalnih, svobodnostnih institucij ne more vladati. Sedanje srbsko narodno sebranje pa ne ustreza vsem zahtevam demokracije. In kar je glavna stvar, sedanja skupščina po svoji sestavi in obliki ni pravo zastopstvo dežele. V skupščini ni zastopan oni del naroda, ki bi bil v njej najpotrebnejši, inteligencija namreč. Da ima Srbija dosti razumnih, temu se ne da oporekati. V skupščini je sicer tudi razumnishvo, a ono ne izraža svobodnega narodnega mišljenja in svobodne narodne volje — to je le nesvobodna, komandovana družina inteligentnih ljudi. Narodno sebranje mora se tako preustrojiti, da bode v njem zastopana svobodna, nezavisna inteligencija dežele.

Druga jako važna stvar je reforma vojaškega budgeta, za kateri sedaj treba 16 milijonov dinarjev, torej skoro polovica državnih dohodkov. Ta budget se nikakor ne more še nadalje obdržati v

LISTEK.

Mabel Vaughan.

Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P. — ski.)

Drugi del.

Sedmo poglavje.

(Dalje.)

Podoba je bila v resnici, da je oče za ranjko Ludviko manj žaloval, nego je skrbel za Mabel; videlo se je tudi, da je izpozabil vse druge skrbi, ko je premišljeval hude izkušnje in ponižbe, katerim je bil najbolj ljubljjen otrok njegov nenadoma nastavljen. Ko je sledkar vzel svetilnico, da bi šel spat, položil je roko Mabeli na glavo ter jej s to lažljivim glasom rekel: „Draga! ne bodi v skrbeh! Trpelo bode le malo časa; v tem bode Henrik malo hodil na lov, jaz pa bodem uravnal svoje zadeve; potem se vsi zopet povrnemo domov.“

„Bojim se, očetu je neljubo, da sem došla,“ rekla je Mabel, ko sta se brat in sestra tudi spat odpravljala.

„O ne, gotovo ne!“ odvrnil je Henrik. „Oče

samo čuti, kar mora vsak čutiti, da se to življenje toli razlikuje od življenja, kateremu se ti privajena.

— Res je le prenočišče pod milim nebom (bivonac) sredi samote, — le lovška kočja v neizmernih poljanah — in to je vse.“

„Če ga skrbi le zaradi mene, Henrik, če ti to dobro veš, potem sem zadovoljena,“ rekla je Mabel. „Videl bode, kako srečna sem lahko tukaj.“

„Draga Mabel!“ rekel je Henrik ljubeznjivo jo pogledavši, „koliko si pač morala pretrpeti, koliko si izkusila, kar sva se ločila.“

„Na to sedaj ne misli,“ rekla je smehljaje se s solznimi očmi, jaz sem pri očetu in pri tebi, dragi Henrik. In ničesa več ne želim.“

Osmo poglavje.

Pa nikdar, v različnem krogu, ni ženska sreč bolj ljuba kot kadar domača dela opravlja z veselo dolžnostjo v njenih očeh; In vsaka skromna steza dobro prehojena, Zre milo kvišku k Bogu.

O času naše povesti so bile države, ki vzhodne in zahodne meje Misipija delajo, glavne zaželjene pokrajine mnogobrojnim izselnikom. Drzni lovci in

kočarji (trapper und backwoodsman) so z velikim številom novih naselnikov čutili bolj težko sapo ter so hrepeneli v večjo samoto.

Pred jednim letom je bil gospod Leroy našel pokrajino, ki se mu je zdela za kupčijo z zemljišči posebno ugodna. Združil se je s tastom ter jo kupil v skupno vlast. Obsegala je velik ravan pas, ki se je več kilometrov daleč ob bregu znamenite reke stegoval ter se videl posebno ugoden za pot nekeje novo načrtani železnici. Po površini so se vrstili obširni gozdovi z obširnimi travniki. Sprva sta kupila pokrajino, da bi jo na kose razdelila in z velikim dobičkom razprodala. Goreča započetnika sta se vanjo kar zaverovala ter neprestano večje načrte napravljala. Naposled sta izpozabila vsa druga podjetja in večino premoženja utaknila v to pokrajino, od katere bodočnosti je njiju obstanek zavisal.

Na nesrečo se njiju nade niso uresničile; gola zmišljenica je ostala ona podolska železnica z vsemi nadami, katere sta na njo stavila. Res so nanjo mnogo mislili, o njej mnogo govorili in načrte izdelovali, a izvršitev vsega podjetja se je še odložila. Nekateri so menili, da mesta, katera je železnica

tež visokosti. Ristić je že lani, ko je bil povabljen, da sestavi novo ministerstvo, stavil predlog, da se znatno pomanjša vojni budget. Takrat kralj ni hotel v to privoliti, od tistega časa so se pa razmere precej premenile, in letos kralj ni več ugovarjal, ko je Ristić zahteval pomanjšanje vojnega budgeta kot „conditio sine qua non“. Koliko se bode dal pomanjšati vojni budget, se še danes ne da določiti; to je pred vsem stvar vojnega ministra, da v praksi upelje take naredbe, da se bode kaj privarovalo.

Tretja točka načrta reform tiče se cerkvenih zadev. Ristić je zahteval, da se zopet nastavi odstavljene vladike in nazaj pokliče metropolit Mihajl, kralj se pa ni mogel v tej zadevi takoj odločiti in si je pridržal dva meseca časa (do avgusta) za definitivno ureditev te stvari.

V nekaterih zadevah javnega življenja se je že reorganizacija začela. Skupščina se je razpustila in razpisane dopolnilne volitve so se ustavile. Jeseni skliče se velika skupščina, da premeni ustavo. Za to reformo sploh ni nobenih ovir več, ko se je navadno narodno sebranje že dvakrat izjavilo za tako premeno. Velika skupščina sešla se bode v Niši ali pa v Kragujevci. Mnogo kompromitovanih uradnikov se je odpustilo in predlagalo pomilostenje vseh političnih zločincev. Zaradi nekaterih nerednostij na južni meji, poslala se je nota Porti. V vnanjem zastopstvu Srbije izvršile se bodo tudi nekatere premembe. Dve škandalni sferi, ki sta sicer le lokalnega pomena, sta se poravnali.

Naprednjaški odbor za izdajo del Vuka Štaničevića-Karadžića, ki je baš pri začetku tega podjetja se jako neslavno obnašal, se je razpustil in končala se je disciplinarna preiskava proti rektorju Belgrajske visoke šole, Jovanu Boškoviću. — O bulezni, zaradi katere je bil kralj šel na Dunaj, kjer se je seveda tudi pečal s politiko, je avtentično omeniti, da kralj že dalj časa boleha za naduho.*

Družbe sv. Cirila in Metoda II. velika skupščina v Trstu dné 19. julija 1887. leta.

(Dalje)

3. Nadzornik Ivan Zagorjan obžaluje, da je glavni blagajnik vsled bolehnosti izostal, ter pravi, da sta on in nadzornik Fran Ravnikar dne 4. januarja 1887. pregledala blagajnične račune in knjige za leto 1886. l. ter našla vse v lepem redu ter to po §. 22. s posebnim zapisnikom potrdila. Tiskani račun naj si blagovolje častiti skupščinarji sami pregledati.*

* Račun o dohodkih in stroških družbe „sv. Cirila in Metoda“ za čas od 1. septembra 1885. do 31. dec. 1886: Doходи: Doneski podružnic 5454 gld. 32 kr., doneski raznih darovateljev 1055 gld., obresti 4 gld. 29 kr., skupaj 6513 gld. 61 kr. Po odbitih stroških 892 gld. 91 kr., ostane v blagajnici 5620 gld. 70 kr. Stroški: Tiskovine 70 gld. 90 kr., marke in poštnina 45 gld. 14 kr., papir, kuverti, knjige, kolk, štampilje, pušice, spisovanje itd. 65 gld. 87 kr., blagajnica 109 gld. 20 kr., za dijaške kuhinje 112 gld. za otroška zabavišča 275 gld., za ljudske šole 214 gld. 80 kr., skupaj 892 gld. 91 kr.

Toma Zupan, predsednik. Dr. J. Vošnjak, blagajnik.

Račun so pregledali, primerjali s knjigami in našli ga popolnem v redu.

Za nadzorništvo: Fr. Ravnikar Ivan Zagorjan.

imela sklepati, niso znamenita dovolj, da bi se podjetje izplačalo in ohranilo; vsi so se pa ujeli v tem, da so hoteli pričakati izvršitvi ugodnejšega časa, — vsi razen prevaranih zemljiških vlasteljev, katerih premoženje in nepotrpnost nista lahko prenašali tega nepričakovanega in nesrečnega odloga. V tem so se gospoda Leroya zadeve zmeraj bolj zamotavale. Velik del njegove glavnice bil je naložen v skusenem podjetju, ki mu ni prav nič obrestij nosil. Moral je pomoči prositi gospoda Vaughan in polagama bil je skoro ves njegov delež zahodne pokrajine v last prišel njegovemu tustu, kateri mu je bil veliko denarjev nanj posodil. Tudi gospod Vaughan ni mogel dolgo nositi dvojnega bremena ter za se in za zeta plačevati. Njegovi izvirji so polagama usahnili, vrstile so se razne denarne zadrege, ki so ga poleg Henrikovih dolgov močno vznemirjale ter hude sitnosti pripravljale. V tej zadregi in nevarnosti hitel je v pokrajino, kjer so se vse njegove nade za boljšo bodočnost shajale. Njegova prisotnost in njegov upliv, nadejal se je za trdno, znova oživita in okrepiata podjetje, ki bi imelo njegovo premoženje zopet uravnati in podvojiti. Sklenil je bil, vsekakor in tudi z največjimi žrtvami poganjati se in iti za smotrom svojih nad. Kar je

Ker se blagajnične knjige sklepajo ob konci leta, zato je izkaz pridejan le za leto 1886.

A blagajnik se dostavlja, da se je v I. polovici tekočega leta nabralo že 7356 gld. 55 kr. tako da je družba dozdaj prejela z vsem 12.977 gld. 35 kr.

Izdala pa je letos že 3445 gld. 50 kr. v podporo raznim šolam.

Za otroški zabavišči v Celji in Trstu se je izdalo 1580 gld.

Toda nasproti se je za družbo nabralo v Trstu od moške podružnice 1200 gld. 92 kr., od ženske 399 gld. 2 kr., skupaj 1599 gld. 94 kr.; od Celjske pa 732 gld. 49 kr.

Poslalo je dozdaj 61 podružnic svoje doneske družbi za dve leti, ostale pa za jedno leto. Koliko so uplačale, razvidno je iz imenika v tajnikovem poročilu.

Nadzornik I. Zagorjan nadalje omenja, da sta z nadzornikom dr. Fr. Papež-em tudi za I. semester 1887. dne 11. julija pregledala račune in blagajno ter našla v redu.

Ker se nihče ne oglasi k besedi, omeni prvomestnik, da je naslednja točka:

4. Nadzorništva poročilo. Ker je pa slučajno blagajnikov namestnik, sedanj izvestitelj, sam ud družbinega nadzorništva, upletel je svoje opazke itak v prejšnje poročilo, s čimer se skupščina zado volji. — Račun in oprostilo nadzorništveno se tiskano razdeli mej skupščinarje, kakor tudi nekaj družbinih knjižic in pravil.

5. K tej točki omeni prvomestnik, da se po §. 16. družbino vodstvo voli za 3 leta, vendar pa vsako leto izstopi jedna tretjina. Ker so bili letos izzrebani odborniki: Ivan Hribar, Luka Svetec, dr. Ivan Tavčar, Toma Zupan; treba je 4 odbornike vnovič voliti. Da se skupščina o kandidatih prosto pomeni, prvomestnik prekine sejo.

Po kratkem prestanku oglasi se k besedi deželni poslanec J. Krsnik ter pravi: Ker smo se iz poročila prepričali, da je dosedanje vodstvo izvrstno izvrševalo svoj nalog, izrecimu mu svojo zahvalo s tem, da je zopet izvolimo. Predlagam torej da se dosednji 4 odborniki volijo z vsklikom. (Občno odobravanje „živio!“) Imena vodstvenih udov gl. zgoraj v začetku tajnikovega poročila.

Prvomestnik konstatuje soglasni izbor ter nadaljuje: Ker je bil mej izzrebanimi tudi družbin prvomestnik, torej nam je voliti še načelnika.

Janko Krsnik: Sklicujem se na svoj prejšnji predlog ter nasvetujem, naj se dosednji premarljivi, prezaslužni naš prvomestnik v znak naše zahvalnosti in v spodbudo za bodoče delovanje izvoli z vsklikom. (Burno odobravanje, ploskanje, „živio!“)

Prvomestnik se zahvali na tej časti, na občnem priznavanju, ter v svojem in v imenu vsega vodstva obljubi neumorno delovati na prosep te vseslovenske družbe. (Živio!“)

6. V nadzorništvo so bili soglasno izvoljeni: I. Gogola, c. kr. notar, mestni odbornik; A. Knez, veletržec; dr. Fran Papež, odvetnik, deželni poslanec; Fran Ravnikar, deželni knjigovodja; Ivan Zagorjan, mestni kapelan.

7. V razsodništvo pa: Dr. Alfonz Moše, odvetnik; dr. I. Munda, odvetnik; Ljud. Ravni-

sledila gospoda Leroya nenadna smrt, tej pa očitno napovedana nezmožnost plačanja. Vse to in razne druge zadrege zahtevale so veliko glavnico, s katero bi ranjkega zeta zadnji delež pokrajine odkupil in omajani lastni kredit znova utrdil. Zato se ni dolgo pomišljeval ter je porabil zadnji pomoček, namreč prodal je rajše krasno hišo v Novem Yorku, nego bi bil svoje podjetje in svoje obširne denarstvene načrte opustil ali novega družnika svojim načrtom in nadam iskal. Sledkar se je s tem obupnim sredstvom res zavaroval ter ubranil vsakerega tujega utikanja. Na to je nekoliko odnehal s svojim gorečim teženjem ter je, od dela, skrbij in udarcev hude usode ugnan, nekaj časa v miru in odločnosti na zahodnem zemljišči živel. S tem pa je nameraval le svoje onemogle sile zbirati in okrepiti ter se pripraviti za nadaljni boj z vsemi težavami in ovirami.

Delavni in pretegneni možgani starega moža bi se nikdar ne bili zmislili, da bi se tu dalje časa mudili, da bi Mabel kedaj k njemu v samoto prišla ter z njim vse pomanjkanje trpela, še manj pa, da bi unuka sem došla iskat zavetja in varstva. In vendar so razne okolščine, nekaj prav prirodne, nekaj kaj čudovite zbrale zmanjšano rodovino pod

kar, c. kr. deželne sodnije svetnik; Andrej Zamejec, stolni kanonik; dr. Jarnej Zupanec, predsednik notarske zbornice. (Dalje prib.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. julija.

Češki listi se poslednji čas mnogo bavijo z moravskimi zadevami. Posebno je veselo, da vsi češki listi poudarjajo vzajemnost interesov češkega naroda na Češkem in Moravskem. Pa tudi nemški liberalni listi se bolj bavijo z moravskimi zadevami. Liberalni listi trdijo, da se Nemci ne bodo dosti upirali premembi državnozbornskega volilnega reda za Moravsko, ker ni od tega zavisna večina v državnem zboru, uprli se bodo pa na vso moč, ko bi se jim skušalo izviti gospodstvo v moravski deželi sami iz rok.

Vnanje države.

V Bolgariji se začnajo zopet agitacije za Battenberžana, o katerem se govori, da se hoče spraviti z Rusijo. Od vladne strani se pa vsaj navidezno dela proti Battenbergu. Oficijozna „Nezavisima Bolgarija“ piše o njem, če Battenberžan ni bil vlastim po volji kot samostojen knez, tem manj bode kot ruski kandidat. Kakor so vse vlasti razen Rusije za Koburžana, tako bodo vse vlasti in narod proti Battenberžanu. Narod si ne bode dal usiliti drugega Mingrelca. — Kako nestalne so razmere v Bolgariji, kaže tudi to, da so vsi listi, razen „Nezavisime Bolgarije“, v Sofiji nehali izhajati, ko se je premenilo ministerstvo. Sedaj se snujejo novi časopisi. Prvi številki novih listov „Glas“ in „Bolgarska nauka“ sta že izšli. Oba omenjena lista sta opozicijskalna, vendar nemata nobenega določenega programa.

Kristijanski poslanci krečanskega narodnega sebranja izročili so cesarskemu komisariju maršalu Mahmudu paši spomenico, v kateri izrekajo obžalovanje, da se neso vse njih zahteve izpolnile.

Rumunski ministerski predsednik Bratiano se je nekda v poslednjem ministerskem совету izjavil, da dogodki na jugu Dunava postajajo nevarni za Rumunijo. V Rumuniji se že boje, da bode Rusija prej ali slej prisiljena zaradi Bolgarije začeti vojno, v kateri bi trpela tudi Rumunija. Rusija bi se v vojni na interese Rumunije dosti ne ozirala, ker je Rumunija podpirala ruske nasprotnike v Bolgariji, ruskim privržencem pa delala vsakovrstne ovire.

Če tudi je Wolff ostavil Carigrad, se vendar Anglija in Turčija baje nadalje pogajata o ratifikaciji egipške pogodbe. Sultan sedaj nekda želi, da se pogodba, ki se ima skleniti, formuluje v jednem samem pismu, da se jej torej ne dodajo nikaki dostavki in popravki. Se li bode doseglo kako sporazumenje, se sedaj še ne vé. Mogoče je, ker sedaj v Carigradu ne bode morda več Rusija tako nasprotovala Angliji, ko se je afgansko vprašanje rešilo in so se zategadelj tudi odnošaji mej Anglijo in Rusijo zboljšali.

Bivši francoski ministerski predsednik Ferry je imel v Epinalu govor v katerem je proslavljal praktični delavni mirni patrijotizem strelskih družtev, ki se razlikuje od razgrajajočega, neplodnega patrijotizma, katerega tirajo nekateri krogi. Hvalil je napredke vojske pod raznimi ministri. Ministri neso delali za izpite, ampak za domovino. Grajal je idejo, da se okrajša vojna služba, kajti Francija ne potrebuje narodne garde, ampak močne defenzivne vojske, ki se bode mogla meriti z ofenzivnimi silami, ki jo okrožujejo. Hvalil je vojsko, da se ne bavi s politiko in grajal je stranko, ki se domišljuje, da ima sama monopol za patrijotizem in rekel

skromno streho, kjer bode, kot je bila podoba, nedoločen čas prebivala.

Mabel Vaughanova ni bila v tej deželi prva mej ženskami, ki so se iz pisanih sanj največjega razkošja prebudile v prozaično istino resnega življenja. Veliko je število hčer, mater in žen, ki so bile v bogatstvu rojene in odgojene ter so se v samote in pustine preselile; bile so dovolj pogumne srca, da so nezdodam kljubovale, in krepostne dovolj, da so je premagale. S srčnostjo, same sebe zatajujočo, so dokazale, da v življenji ni toli obširnega okrožja, v katerem bi se najskromnejše kreposti lahko ne vadile, a ni tudi toli ozkega, ki bi lahko ne bilo prizorišče najpopolnejšim in najstano vitnejšim zmagam. Ne da se tajiti, da sta moška podimljivost in moška sila z neprimerno pogumnostjo stvarili in delali, vendar ni preveč trditi, da so tudi ženske z radostno požrtvovalnostjo in potrpežljivostjo enako pripomogle k uspehu, ki je goljave obdelal in pustine v cvetoče vrte premenil.

V novem okrožji, v katero je bila Mabel toli hipoma ustopila, razvijala se je lahko vsaka nje zmožnost in nje sile morale so se skrajema napenjati. Ni bilo le veliko storiti, ampak precej mnogo odpraviti in z nova začeti; kajti Henrikovo gospodinjstvo kazalo

je: Nikdar ne bomo pozabili, da so se vojaki Charetta prostovoljno podčinili Gambetti. Govornik je hudo obsojeval vse, kateri predbacivajo vladi, da ni narodna, ker ne dopušta, da mi vladala neodgovorna tolpa, ampak vedno previdno rabi svojo oblast. Rekel je, da se ne sme republika nekaterim zapirati, ampak se mora odpreti za vse možje, ki imajo dobro voljo delati v njeno korist. Priporočal je jedinstvo vseh republikancev.

Ker je angleška vlada proglasila obsedno stanje skoro za vso Irsko, dočim je v zbornici obetala, da se bode te pravice le malo posluževala, so unijonistični liberalci jako razdraženi. Chamberlain je nekda ne bode več podpiral, če bode tako postopala. Če jej pa unijonistični liberalci odrekó podporo, pa mora odstopiti.

Dopisi.

Iz Ormoža 26. julija. [Izv. dop.] Ormoška čitalnica priredi dne 7. avgusta t. l. na vrtu gosp. Šinka veliko veselico, koje čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Pri tej priliki ustanovila se bo tudi slovesno Ormoška podružnica.

Zanimanje, da, naudušenje za to slavnost je velikansko, udeležba obeta biti ogromna. Sodelovali bodo: Varaždinska mestna godba in pevsko društvo „Vila“, Ptujski in Ormoški mešani zbor in Ljutomerski pevci. Natančnejši vspeled sledi.

Posojilnica Ormoška sklenila je pri zadnjem občnem zboru, da pristopi društvu kot pokroviteljica z doneskom 100 gld. Vivat sequens!

Z Dunaja 24. jul. (Kako veljavo imajo nemške novine.) Kakor na vse, kar je slovanskega, gledajo Nemci, ali bolje, nemške novine, za ničljivo na slovanske novine. Uredniki nemških novin se vedejo tako, kakor bi znali oni sami ustvarjati časnike in različne njih predale polniti prav „strokovnjaški.“ Slovanskim novinarom celo odrekajo sposobnost, da bi znale snovati prave članke.

Prava izvornost in veljavnost se kaže jedino po nemških novinah.

No, pa poslušajte, kako se polnijo ti nemški listi.

Neki Hans N. Krauss je izročil 62. št. Berlinskemu časopisu „Deutsche Schriftsteller-Zeitung“ članek z napisom: „Die Presskanzleien in Oesterreich.“ On pravi mej drugim: „Vsaka obeh velikih nemških strank v Avstriji ima svojo novinsko pisarnico. Namen, ki ga dosežajo s tema podjetjema, je: „Omišljevati malim pokrajinskim novinarom članke in poročila, ki razpravljajo strankarske zadeve.“

Uredniki teh strankarskih korespondencij pa ne razgovorjajo samo strankarskih zadev, ampak tudi vsakotere politiške in gospodarske dogodke. In tako se dogodi, da je jeden in isti članek v 3, 4, in še več novinah brati.

Iz tega sklepa Krauss, da pokrajinske novine ne množe svoje veljave, če je brati ob jednem in istem času isti članek po več časnikih.

Pa to, pravi dalje, ni še najhujše za nemške pisatelje. Hudo je to, da je vsak časnik zasobno podjetje, katero gleda, da bi pridobilo kar možno veliko dobička. Podjetniki zatorej ne izbirajo urednikov. Vsak odsluženi podčastnik jim je dober. Saj osebe z večjo zmožnostjo tudi treba ni

za taka podjetja. Kajti, saj urednikom ni treba misliti, ker dobe članke in poročila naravnost iz „novinske pisarne.“ In če ne daje jedna ali lastna strankarska novinska pisarna dovolj snovi, gredo na posodo isti listi pa v liste druge stranke. Tu se spremeni kak „dem“ v „den,“ „ihr“ v „sie“ itd. pa je, in delo uredniško je dovršeno. Škarjice so vedno dobro nabrušene.

„Izdajatelj ima urednika po ceni,“ ta pa mesto, ki ne potrebuje posebnih možganov in ki ne prouzročuje potu, občinstvo pa ima sicer hrano dober kup, pa brez soka in moči . . .

Podlistke pa kradejo kjer morejo. Tako delo in veljavo ima urednik, ki mora še pisma razodevati in kazati — lastniku. Lastnik pa nosi glavo po konci, ker meni, da ima cela mesta, celo kraje v svojem znožji.

Novinske pisarne so krive, da uredniki pokrajinskih listov vedno bolj izgubljajo na veljavi, pisatelji imajo in dobivajo vedno manj dela, in s tem se množi tudi revščina pisateljev.

Hans sklepa: Danes imamo novinske pisarne, za nekaj let bodo sledile novine „brez glave.“ Začetek je bil že storjen na Nemškem . . .

Taka je torej z duhovitostjo in duševno hrano pokrajinskih nemških novin; pa pogledjte jih, kako se šopirijo in svojeoblastno presojajo izdelke — največjih in darovitih duhov. In nemški dosluženi uredniki — podčastniki sodijo o politiki in avstrijskih narodih!

Hans je pozabil — gotovo iz bojazni — da v Avstriji delajo pri novinah tudi židovski pobalini, ki nimajo niti sposobnosti najnavadnejšega podčastnika! Vsekakor je pa dobro znati, na kaki stopinji je nemško pokrajinsko novinstvo. Da je nizkega duha, je razvidno iz vsakega lista, iz vsakega predala. Novo je za nas to, da Nemci sami razkri- vajo, da imajo nemški liberalci dve veliki novinski pisarni, iz katerih trosijo pleve in se izliva žolč v pokrajinske nemške liste.

Domače stvari.

— (Nadvojvoda Albrecht) praznoval bode dne 3. avgusta svoj 70. rojstni dan. Ker je nadvojvoda Albrecht še le pred kratkim praznoval vojaški svoj jubilej, bode se sedemdesetletnica praznovala le v obiteljskem krogu.

— (Na vseučilišči Dunajskem) stalno narašča število juristov. Letos se je za prvi državni izpit oglasilo 200 kandidatov in so se zaradi tega morale sestaviti tri izpraševalne komisije. Preteklo soboto je bilo promoviranih 22 doktorjev juris.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 6. snopič, v katerem se nadaljujejo Stritarjeve poezije.

— („Popotnik.) List za šolo in dom“ ima v 14. številki naslednjo vsebino: O šolskih knjižnicah. (Piše H. Podkrajšek.) — O gluhozemih. — Uvod učencev v troje kraljestev prirode. Metodično obravnaval F. R. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Spremembe pri učiteljstvu. — Natečaji.

— (Matica Hrvatska) poslala je 26. julija Ljubljanskemu poverjeništvu svoje že zadnjič naznanjene krasne knjige. Zunanji č. udje naj blagovolé poslati po nje. Ljubljanskim jih donese po-

strežček, kateremu naj blagovoljno izroče za troške, oziroma letno udnino.

Poverjeništvu Matice Hrvatske.

— (Iz Dalmacije:) Pri državnozbornski dopolnilni volitvi dne 25. t. m. bil je namesto umrlega Pavlinovića jednoglasno poslanecem izvoljen duhovnik g. Fran Bulić, ravnatelj v Spletu in vrl rodoljub hrvatski.

— (Iz Istre) piše nam odlični rodoljub: Pazinski župan neče z dobra odstopiti, akoravno mu je mestni zastop izrekel jednoglasno nezaupnico in mu je plača ustavljena. To obotavljanje je vsekakor čudno, kajti prej se je branil županstvo prevzeti za 550 gld. na leto, sedaj pa bi rad brezplačno opravljati delo župana. — Zdaj so vse oči obrnjene v Matavun, jedno glavnih gnezd irredente. Zadolžene kmete že zdaj pozivljejo na račun, posebno Montrijlce. Grozijo se jim: „Ako bodeš k popu hodil in ne bodeš glasoval za Italijane, prodal ti bodem vse!“ Pretijo jim nadalje, da bodo slovanske volilce pričakali s kropom in drugimi takimi izrodki italijanske omike. Da se je kaj tacega nadejati od irredentovcev, pokazali so dne 19. maja 1885. pri državno-zbornski volitvi, ko so župnika Montrijlskega, gosp. I. Lileka, z živim apnom vsega polili, dne 1. julija 1887. istega župnika s peskom posuli, mu žvižgali itd. Ker se boje poraza, grade sedaj jako brzo cesto na Brkač, katera bode samo trojici koristila, mestu pa in okolici prizadela veliko troškov. Občinske ceste, započete pred tremi leti, pa stoje zapuščene. No, naši kmetje so se vzdramili, dobro že poznajo italijanske in karnijske pijavke in otresli se jih bodo. Zadnje volilne zmage so izredno uplivali na narodno zavest in kmete čul sem že govoriti: Buzet je naš, Pazin je naš in tako mora dalje, dokler ne bode vse naše.

— (Suša.) Vsled silne vročine so v Trebiču in v Gropadi na Krasu vsi vodnjaki usahnili. Magistrat Tržaški je odredil, da se vsak dan voda vozi v te dve vasi.

— (Po Hrvatskem) razsajal je preteklo soboto grozen vihar. Toča je pobila okolu Oseka, Kalnika, Lepoglave, Hrašćine, sv. Petra. V Veruči podrl se je del zvonika. Najhujše pa je bilo v Belovaru, kjer je veliko hiš poškodovanih, kjer je je vihar odnesel streho pravoslavne cerkve in je tudi več ljudij poginilo. V Trojstvu je 11 poslopij popolnem razrušenih. Strah mej prebivalstvom bil je nepopisen.

— (Kmetijsko predavanje v Rovtuh) nad Logatcem imel bode tajnik ces. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 31. t. m. popoldne po cerkvenem pravilu.

— (Čveterorazredna deška šola v Kamniku) je imela v preteklem šolskem letu 193 učencev, izmed katerih jih je bilo 125 za višji razred sposobnih. S to šolo združena je obrtno-nadaljevalna šola, katero je obiskavalo v pripravljalnem tečaju, v prvem in drugem razredu 55 učencev, mej njimi bilo je 15 odličnjakov. Učenci bili so iz raznih krajev Kranjske, po obrtu pa so bili: 2 trgovska učenca, 10 kovačev, 8 ključavničarjev, 6 mizarjev, 6 čevljarjev, 6 krojačev, 3 podobarji, 3 usnarji, 2 peka, 2 klobučarja, 2 limarja, 1 urar, 1 kolar, 1 sedlar, 1 vrvar, 1 pivar. Pouče-

je neko čudovito mešanico uspehov in ponesrečenih poskusov. Razumna ženska je precej spregledala, da je treba polagoma, a temeljito vse prevrniti in preurediti, da se bi na novem domu vsi dobro in prijetno počutili.

Urejanje gospodinjstva in vsega doma pa je bil le mali del njene naloge. Imela je še streči postarnemu očetu in za brata in dve siroti skrbeti. Bratu sta nje sočutje in nje družba bili jedino tolažilo; mladi siroti pa je morala tudi odgojevati. Premišljevanje težav in skušenj, ki so bile s temi dolžnostmi neogibno sklenene, je pač srcé lahko z žalostjo napolnovalo ter roke navajalo, da bi ne navadnemu delu se uprle. A Mabel se ni mudila s tem, da bi premišljevala, ampak delala je, in to jo je najbolj in najgotovje varovalo ožnostni in brezčutnosti. Bila je mlada in zdrava, prožnost njene duha se je bila ukljubu hudim izkušnjam ohranila, nje srce pa je bilo gorečega upanja in krščanske ljubezni in požrtvovalnosti toli polno, da jej za one, katere je ljubila, ni bil nobeden napor brezupen in nobena težava sitna in huda. Nikdar ni poštevala svojih del in opravil, nikdar ni globala o težavah, ampak vedno je radostnega srca poprijela se najprvega in najnujnejšega dela ter je z ve-

selostno pridnostjo izvršila; tako so se razna opravila, da si je sama komaj zavedala, druga za drugim nekako uredila ter svojo imenitost zadobila. Nje vsakdanje življenje je bilo izvrševanje lepe in svete naloge.

„Henrik, ali kotliček za čaj še ne vre?“ vskliknila je z živahnim glasom, ko je v jutro po svojem dohodu k bratu v kuhinjo prišla ter ga našla, da je zajutrek pripravljal.

„Alik,“ zaklicala je majhnemu sestriču, tik ognja čepečemu, „ali vidiš oni kup iverij in trsek pri skladvnici? Teci brzo po malo jih! Murray lahko gre s teboj ter košaro nese. Murray, no bodi dober dečko in ponagli se! Oh, Henrik!“ nadaljevala je privzdignivši pokrovko, „kako lepo si to pišče skuhal! Lahko se meriš z vsakim francoskim kuharjem. A izpozabil si na kavo!“ in pogledala je v prazni lonček za kavo.

„Vse to mi je prav primerno,“ rekel je Henrik blagosrčno, „res lep dokaz mojih zmožnostij. Skoro mi je tudi ogenj ugasnil.“

„Nič ne de. Alik že prihaja s trskami. Kolikokrat sem nedeljo zvečer pomagala gospe Herbertovi kuhati čaj, ko Brigitte ni bilo doma.“

Malo trenutkov pozneje je bila poravnana vsa

zamuda. Kava se je kadila in vrela, da jo je bilo veselje gledati. Mabel je na mizo napravila belega kruha in surovega masla, Alik pa je prinesel nekaj ravno iznesenih jajec iz gnjezd. Vse je obetalo obilen in kaj ukusen zajutrek.

„Tu prihaja Murray; kaj pa nese?“ vskliknil je Alik, ko je majhni deček razunetosti ves zarudel ustopil in v naročji malo kosmato žival prinesel.

„Oposum,“ odgovoril je otrok, „živ oposum (Didelphys elegans). Kmet Jakob mi ga je dal.“

Alik teče k njemu ogledati si to novo igračo; Henrik se je smijal, Mabel pa je rekla: „No, Murray, kaj bi porekli Novojoški dečki, ko bi vedeli, da imaš oposum? Prosi Jakoba, naj ti naredi hišico, v kateri ga bodeš lahko imel. Alik, idi, primi starega očeta za roko“, šepetala je, „ter ga prosi, naj pojde zajutrekovat.“

„Črevlje na sodu za moko in smodnik in svinec na istej polici s škatljo za sladkor,“ mislila si je Mabel, ko je par ur pozneje nekatere shrambe natanko pregledala. „To nikakor ne gre. Alik, kaj pa je tam v omari pod stopnicami?“ vprašala je glasno delavnega in kaj pripravnega malega pomočnika.

„Nič.“

(Dalje prib.)

vali so na tej šoli gg.: Valentin Burnik (vodja) Ignacij Tramté, o. Romuald Jereb, Avgustin Stefančič in Ljudevit Stiasny.

— (Za mladino) založil in izdal je zopet J. Giontini 4 zvezke zabavnega berila. To so: 1. Naselnikova hči, cvetlica pustinje. Iz nemškega prosto poslovenil Dominicus. 74 str. Cena 20 kr. 2. Sita, mala Hindostanka. Spisala Elizabeta Berthet, prevél Anton Sušnik. (Francoska akademija odlikovala je to delo z nagrado „Monthyon“ v znesku 10.000 frankov.) 75 str. Cena 24 kr. 3. Sprestola na morišče ali nesrečna kraljeva rodbina. Zgodovinska povest. Iz nemškega prosto poslovenil Dominicus. 59 str. Cena 20 kr. 4. Narodne pripovedke za mladino. II. zvezek. Spisal Dominicus. 86 str. Cena 24 kr. Vse navedeno berilo je za mladino jako prikladno, „Narodne pripovedke“ pa bodo ugajale tudi odraslim, ker je v njih precej narodnega blaga, 19 pripovedk in pravljic, katere bi se sicer utegnile pogubiti. Gospod Dominicus obeta nam v kratkem tudi III. zvezek, ki bode jednako dobro došel. — Vse rečene knjižice tiskala sta Kleinmayr in Bamberg v Ljubljani.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Hartbergu, eventualno pri kaki drugi sodnji. Prošnje do 10. avgusta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 26. julija. Na željo ruskega veleposlanika barona Mohrenheima odpotoval je dr. Potain v Moskvo k obolelemu Katkovu.

Peterburg 26. julija. Danes popoldne spustili so v prisotnosti carja in carice oklopnico „Aleksander II.“ v morje. Oklopnica drži 8440 ton in bode oborožena s 14 teškimi in s 10 Hotchkisovimi kanoni.

Razne vesti.

*(O Katkova bolezn) dohajajo iz Moskve jako neugodne vesti in zdravniki imajo malo upanja, da bi slavni ruski politik ozdravel. Katkov ima raka v želodci, trpi grozne bolečine in je močno oslabil. Vsako uro utegne umreti; a ko bi se tudi njegova krepka narava še kaj časa upirala bolezni, utegne to trajati le par mesecev.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—90)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

26. julija.
Pri **Conti** z Rima. — Könl, Burešek z Dunaja. — Horwat iz Oseka. — Črnogorovič iz Tuzle. — Longiel iz Velike Kaniže. — Brauer, Čarman iz Samobora. — Birman iz Grada. — Mayer iz Maribora. — Thaler iz Celovca. — Petronio iz Trsta. — Čopkovič z Reke. — Legat iz Lipice.
Pri **Blumfeld**, Hirschler, Fischer, Sinck z Dunaja. — Dr. Ausserer iz Grada. — Neumann iz Siska. — Ranzinger iz Kočevja. — vitez Venedau iz Trsta. — Bolaffio iz Gorice.
Pri **avstrijskem cesarju**: Pleš iz Budimpešte.
Pri **južnem kraljeviču**: Guschitz z Dunaja. — Götzl iz Grada. — Sajovic s Koroškega. — Pozny iz Trsta.
Pri **Virantu**: Poruvka iz Prage. — Schober, Stadler iz Trsta. — Nemanič z Bleda. — Zalokar iz Velicli Lašič.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. julija	7. jutraj	733.23 mm.	18.4 °C	sl. svz.	d. jas.	
	2. pop.	732.69 mm.	26.7 °C	z. svz.	j. jas.	0.00 mm.
8. julija	9. zvečer	733.86 mm.	19.2 °C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura 21.4°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 27. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.35	81.40
Srebrna renta	82.50	82.60
Zlata renta	112.80	112.50
5% marena renta	96.55	96.50
Akcije narodne banke	882.00	883.00
Kreditne akcije	281.60	281.60
London	125.70	125.75
Srebro	—	—
Napol.	9.96 1/2	9.9 1/2
C kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.70	61.70
4% državne sroke iz l. 1854	250 gl. 129	250 gl. 75
Državne sroke iz l. 1864	100	100
Ogerska zlata renta 4%	100	90
Ogerska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. sroke 5%	100 gl. 119	—
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne sroke	100 gl. 178	50
Rudolfove sroke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	106
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	227	—

Št. 45.

(530)

Oglas.

Odbor skladovnih cest za sodni okraj Senožeče javlja: Dne 2. avgusta t. l. ob 9. uri jutraj bo zidanje 175 m. odpornega zidu, proti 10% porokščini, na lici Reške ceste poleg Fužinarja pri Vremeh, po javnej manjšalnej dražbi v delo dano. Načrt, predarek troškov in dražbeni pogoji leže pri načelniku v Senožečah razpoloženi.

Cestni odbor v Senožečah,

dne 21. julija 1887.

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-kulino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla „Lithion“ pri protinu najboljša in najgostejša zdravilo.

Vsled obilnega ogljenokisljaka, natrona, lithiona je radvanjska kislja voda kot specifikum pri: protinu, kamni v želodci, mehurji, ledvicah, zlati žili, brancicah, brachoru, zlatenici, žledenih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cenó.

Glavna zaloga pri Ferd. Plautz-u v Ljubljani. (349-8)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraslom kože. — Uspeh zagotovljen. — Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezavi A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfburgu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

Denar, ki se more vr-
niti v najhujših
mesečnih obro-
kih, rečno, diskretno in po
ceni, toda le 300 gl. in več
dobé na posodo kavalirij,
častniki, industrijci, posest-
niki graščin, hiš in zemljišč,
profesorji, zdravniki, urad-
niki, učitelji, trgovci in
osobe, ki imajo pravico do
pokojsnine in deščine, du-
hovniki in dame tu in na
deželi. Naslov: F. Gurré,
kreditni zavod, Gradec.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87—131)

LJUBLJANA Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA**.

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelci zobnega praška 60 kr.** (238—32)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-ji.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-
šnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203
strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogodnikov. Spisal A. J.
Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane
20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * *
Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po
pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°
264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°
122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdivorh. — Ml. 8°
32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena
40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler.
— Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd.
Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanška.
Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr.,
po pošti 25 kr.

Za znižano ceno
se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič.
— Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin
ali Prešeren, spisal Fr. Leestik. — Telečja pečenska
novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič.
— Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z
grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava
bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-
coski spisal Viktor Chervuliez, poslovenil Davorin Hostnik.
Velja . . . 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posa-
mezne zvezke pa 5 kr.

V Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“.

MARIJA DRENIK.

V Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija.

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
Snovi za vezanje. Harlandska preja.